

: Petrovka a okolí: Skály Křivoklátska

Autor: Aleš Záruba (1986).

Přístup: Kromě horolezecky významné Vraní skály se na území CHKO Křivoklátsko, vymezeném v podstatě tokem Berounky a silnicí Beroun-Rokycany, nalézá celá řada dalších skalních útvarů. Až na některé výjimky jsou zatím poměrně málo vyhledávány. Geologicky jde o denudované části čochek starších organogenních usazenin, které morfologicky připomínají bulžňníky pražské tabule a tvoří hřebeny orientované od JV k SZ s výškami stěn podle stupně eroze od 10 do 25 metrů. Skály v CHKO Křivoklátsko se rozkládají na území dvou krajů: Středočeského (menší část) a Západočeského (větší část). V souladu s koncepcí průvodce uvádíme v tomto svazku pouze skály a skalní útvary, které se nacházejí ve správních hranicích Středočeského kraje. Další v kraji Horolezecká činnost v popsaných skalách je však od srpna 1985 až do odvolání zakázána.!

A. Točník:

Přístup: V JZ svahu podlouhlého Zámeckého vrchu táhnoucího se mezi osadou Točník a Hředlemi spadá k silnici do soutěsky pod zříceninou hradu Žebrák asi 300 m dlouhý skalnatý hřeben.

I. JZ hřebenem. II-III. Přímo hřebenem přes řadu skalních stupňů k vrcholu s hradem Točník.

B. Holý vrch a Opyš:

Zalesněný hřeben asi 2 km severně od obce Drozdov s dvěma vrcholy: Holým vrchem (572 m) v západní části a Opyší (517 m) ve východní části. Výstupy vedou zejména ve skalnaté S stěně Holého vrchu vysoké až 25 m s výraznou terasou v horní třetině. Nástupy jsou většinou označeny. Až na výjimky nejsou cesty vyskobovány, lze je však bezpečně zajistit smyčkami nebo vklíněnci.

Přístup: buď po silnici ze Žebráku na Lišnou kolem hájovny Opyš asi 4 km pod S svah Holého vrchu, nebo z Točniku po červené zn. směrem na Zbiroh asi 3 km pod zmíněný svah. Lesem přímo k viditelným skalám.

1. Jezevčí diskotéka. II. Na osamělé skalku v SV svahu vl. pod hlavním masívem. Od úpatí přímo její údolní stěnou. A. Záruba, 3. 6. 1984.

2. Krátká. V. Z bivaku přes převis na rampu, z ní přes další převis, dále šikmo dopr. na hranu (2 skoby) a po ní na vrchol. V. Jícha - K. Žák, 29. 3. 1980.

3. Jarcina cesta. II. - III. Nástup vpr. od bivaku na úpatí výrazného pilíře. Šikmo dol. zářezem na plošinu, z ní vysokým krokem přes práh a jako u C. 2 na vrchol. J. Zárubová - A. Záruba, 30. 6. 1984.

4. Blátivý kout. III +. Pod největšími převisy zářezem vzhůru, dol. koutem do polojeskyňky s hlínou a vl. okolo převisu na vrchol. K. Žák - V. Jícha, 29. 3. 1980.

5. Vycházková. Nástup pod největšími převisy v I. části stěny. Velkým dopr. ubíhajícím zářezem až do hnízda (knížka), dol. přes převis a dále:

a) Travers IV. dol. nad převisy a k vrcholu. A. Záruba, 14. 7. 1979.

b) Přímo k vrcholu. - IV +. K. Žák - V; Jícha, 29. 3. 1980.

6. Řeznická spára. IV +. Přímo ve spádnicí vrcholu je široká spára s vklíněnými bloky. Od nástupu přímo pod ní a spárou na rampu. Kolmou stonkou na vrchol. V. Jícha - K. Žák, 29. 3. 1980.

7. Žrádlo. V. Stěnkou na rampu se silnou borovicí. Přes oblý převis za borovicí

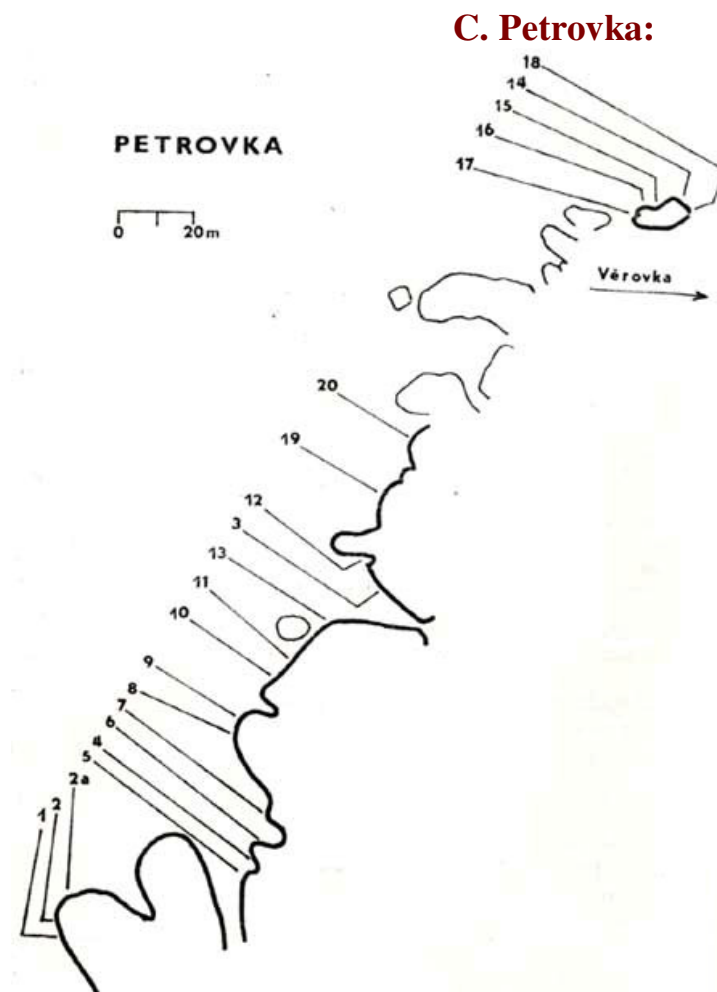
pod zářez a jím na rampu (uvedený zářez v okraji rampy určuje již zdola směr výstupu). Z rampy vl. do přev. spárky a tou na vrchol. V. Jícha - K. Žák, 23. 9. 1980.

8. Cesta slepých savců. IV +. Nástup asi 3 m vpr. od č. 6 ve spádnicí zářezu v okraji horní rampy. Přes mechovitě břicho a stěnou na lávku. Přes převis zpr. do hladké plotny a zpět dol. do zmíněného zářezu (cesta č. 7) a jím na terasu. Poněkud vpr. přev. nástupem do žlábků a vl. od něho kolmou stěnou na vrchol. A Záruba - J. Zárubová, 30. 6. 1984.

9. Konečná stanice. III. Lehce dopr., vzhůru až na mohutnou polici protínající téměř celou stěnu. Kolmou stěnkou s dobrými chyty na vrchol. V. Jícha, 1980.

10. Cesta hluchých ptáků. IV. Na osamělý pilíř na Z konci skal (u sestupové cesty). Nástup z balvanu vpr. od údolní hrany a po odštěpech kolmou stěnou na vrcholového "koně". Jeho ostrím lehce na vrchol. A. Záruba - J. Zárubová, 30. 6. 1984.

Další výstupové možnosti již menšího významu jsou ve skalách (asi 15 m výška) v S svahu Opyše a na skalní útvar nacházející se v lesním komplexu na S od Holého vrchu za silnicí ze Žebráku do Líšně (Trojhranná skalka) s obtížnějším přístupem a orientací.

Spolu s dalšími skalami v sousedství (Věrovka, Široká skála) zatím méně známý, ale perspektivní horolezecký terén uvnitř Křivoklátských lesů přibližně SSZ od

Žebráku. Petrovka představuje pásmo pilířů a věžiček (okrajovek) dlouhé asi 300 m a rozčleněné řadou koutů a výběžků, kde skály na Z konci dosahují výšky kolem 25 m.

Přístup: a) od myslivny Na hřebenech (při silnici Líšná-Kublov) po zelené zn. směrem na Březovou asi 1 km na rozlehlou lesní louku. Přes ni šikmo dol. a posléze krátce lesem ke skalám; v opačném směru z Březové asi 3,5 km.

b) ze silnice Březová-Broumy asi 1 km před křižovatkou U křížku dol. přímo širokou lesní cestou k JZ 1,5 km k lesní školce přímo pod stěnami.

1. Balada pro banditu. IV -. Nástup zářezem z pr. strany mohutného pilíře a jím pod převis přerušující zpr. celou stěnu. Kolem převisu zcela vpr. a nad ním stěnou mírně dol. na vrchol. A. Záruba, 16. 9. 1979.

2. Dva roky prázdnin. V. Nástup jako u č. 1, za hranu dol. do hnízda pod převisem, přes ten přímo a hladkou stěnkou na polici při l. hraně stěny (stanoviště). Za hranou kolmou stěnkou na vrchol. A. Záruba - P. Uirich, K. Hošek, 6. 9. 1981.

2a) Varianta. V +. Nástup při l. hraně pilíře a hladkou plotnou šikmo dopr. do hnízda pod převisem. Dále jako u č. 2 na vrchol. A. Záruba - P. Uirich, 1983.

3. Půjčovna snů. VI. Hladkou spárou ve spádnici vrcholu přímo vzhůru a pak poněkud vpr. na vrchol. V. Jícha - A. Záruba, 1983.

4. Bořeňská. III. V l. stěně rokle za piliřkem z prvního kouta dol. šikmou stěnou a na věžičku. A. Záruba, 16. 9. 1979.

5. Eko. III. V koutě cesty č. 4 rozporem vzhůru, nahoře překrok do členité spárky v pr. stěně a tou na vrchol. A. Záruba, 16. 9. 1979.

6. Plzeňská stěna. V. VI. od č. 4 hladkou stěnkou (skoba) na vrchol. - V. Neznámí lezci, 1980.

7. Hlad'áček. III +. Snadno na plošinu pod hladkým komínkem a jím na vrchol. J. Lhoták - P. Procházka, 1982.

8. Klouzáček. III +. Pravým ze tří koutů na polici, několik m vzhůru až pr. strany věžičky na její vrchol. J. Lhoták - V. Jícha, 1982.

9. Prvňáček. III. V. Jícha - P. Procházka, 1982.

10. Mladasova cesta. - III. P. Procházka - V. Jícha, 1982.

11. Žlutý pás. IV. Asi 2 m od č. 10 vzhůru hladkou žlutou stěnkou ke stromu, od něho do koutka, jím na vrchol. V. Jícha - J. Lhoták, 1982.

12. Kouřovod. III. Úzkým a kolmým komínkem na hranu a ji na vrchol. V. Jícha, 1982.

13. Žabka. III. Asi 3 m přev. spárou k borovici, od ní koutem poněkud vpr. a stěnou věžičky na její vrchol. V. Jícha - A. Záruba, 1983.

14. Cvičák. III. V. Jícha - A. Záruba, 1983.

15. Komínek. III. Mělkým komínkem rozporem na vrchol. A. Záruba - V. Jícha, 1983.

16. Kudla. IV. V. Jícha A. Záruba, 1983.

17. Mechovka. IV. Hladkou stonkou přímo na vrchol. V. Jícha - A. Záruba, 1983.

18. Anténa. IV +. Asi 4 m kolmou spárou do lehčího terénu a jím na vrchol. V. Jícha - A. Záruba, 1983.

19. Žebro. III +. Ostrým žebrem po stupních do krátkého koutku a jím na vrchol.

V. Jícha, 1983.

20. Nouzové světlo. III. Krátkou spárou na vrchol.V. Jícha, 1983.

D. Věrovka:

Menší skalní útvar asi 300 m JV pod V koncem hřebene Petrovky.

1. Západní kout. - III +. A. Záruba, 16. 9. 1979.

2. Liščí cesta. - III. A. Záruba, 16. 9. 1979.

3. Středem stěny. - IV . V. Jícha - A. Záruba, 1983.

4. J hrana. - III +. V. Jícha, 1983.

5. V hrana. - III +. V. Jícha, 1983.

6. Blbost. - III. V. Jícha, 1983.

E. Široká skála (Skála na pasekách)

Rozložitý skalní útvar S od Petrovky.

Přístup: podle lesní školky od Z okraje Petrovky. Výstupy vedou V stěnou a jsou označeny.

1. Expediční. IV +. Vpr. od malé věžičky přes převis a hladkou plotnou na vrchol. A. Záruba - V. Jícha, 1983.

2. Climbing. IV +. Středem stěny přes převis, spárou a hladkou plotnou na vrchol. V. Jícha - A. Záruba, 1983.

3. Zajímavá poloha. IV. Pravoúhlým koutem asi 4 m na polici a členitými skalami na vrchol.V. Jícha, 1983.

4. Poleva. III +. Asi 5 m nejprve přev., pak dol. ubíhající spárou.V. Jícha, 1983.

5. Zbytečné hladká. III +. Ostrým hladkým pilířem na vrchol.V. Jícha, 1983.

6. Co voda nevzala. III. Členitým komínem a částečně koutem na vrchol.V. Jícha, 1983.